

JUHA HURME

Rehu-Virtanen

NTAMO

Rehu-Virtanen

JUHA HURME
Rehu-Virtanen

NTAMO

Helsinki 2019

© Juha Hurme 2019

ISBN 978-952-215-776-8

KANSI & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Patrick Oras, *Lehmiä laiduntamassa Puu-Pasilassa* (1970-luku)
(Helsingin kaupunginmuseo)

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
2019
www.ntamo.net

Muinaiset kiinalaiset, muinaiset intialaiset, muinaiset suomalaiset,
William Shakespeare, Aleksis Kivi, Kirsti Simonsuuri,
Emmi Kallioniemi, Marketta Vaismaa ja Tuija Rantalainen
ovat auttaneet käsikirjoituksen teossa.

Kantaesitys Vantaan Näyttämöllä 11. kesäkuuta 2019

Ohjaaja Juha Hurme,
säveltäjä-kapellimestari Tuija Rantalainen.
Näytelmän esitysoikeuksia valvoo tekijä.

Laulujen tekstit:

”Pötsi” – Juha Hurme

”Lehmän kieli” – Juha Hurme

”Jokainen ihminen on tieteen tekijä” – Katri Saarikivi & Juha Hurme

”Loitsu” – *trad.*

”Kalman blues” – Tuija Rantalainen & Juha Hurme

”Lehmien hymni” (teurastamon auton lähestyessä) – Juha Hurme

”Suvin sonetti” – William Shakespeare (suom. Kirsti Simonsuuri)

ROOLIT

TUTKIMUSRYHMÄ

Professori Artturi Ilmari Virtanen

Dosentti Tomppe

Tutkimusassistentti Suvi

VIRANOMAISET

Maatalousministeriön komissaari Elina Kalma

MAAHIAISET

Akka Maa

Ukko Maa

LEHMÄT

Noora

Laura

Tiina

Heidi

Mikko

Veini

Tapahtuu valtion koenavetassa Hiekkaharjulla tarkemmin määrittelemättömässä menneisyydessä, ehkä 1920-luvulla. Kuoro löntystelee näyttämölle. Heidän ei välttämättä ymmärrä olevan lehmiä. Kellokas Tiina on aina kärkenä.

PROLOGI

LEHMÄT

Pötsipä pötsipä pötsipä pötsi

plötsis plötsis pötsipä pötsis

satatata satatata satatatakerta

sataa tataa taa satakerta

juo juo juoksutus aha aha aha

juo juo juoksutus juoksutusmaha

ei o paha verkkomaha ei o paha verkkomaha

verkkomaha ei o paha ei o paha verkkomaha

papa muu papa muu papa muu papa muu

ammuu ammuu ammuu muu

mää mää märehrin mää mää mää

möö möö möö myy myy myy

myy myy myy möö möö möö

utareet heiluu se on reiluu

muu muu ammuu muu

Kuoro poistuu Tiinan johdolla vitkalleen näyttämöltä ulos laitumelle.

A. I. Virtanen ja Tomppe astelevat näyttämölle sivuuttaen lehmät tuttavallisesti. Vieläkään yleisön ei tarvitse ymmärtää, että lehmät olivat lehmiä.

VIRTANEN

Viisas pitää helppoa vaikeana, eikä hänelle siksi mikään ole vaikeata. Katso, kuinka lehmät iloitsevat, kun saavat olla keskenään. Siinä näet lehmien onnea.

TOMPPE

Kuinka sinä Artturi voit tuntea lehmien onnen, kun et itse ole lehmä?

VIRTANEN

Kuinka sinä Tomppe voit tietää, etten minä tunne lehmien onnea, kun et sinä ole minä?

TOMPPE

Ellen minä voi tietää, mitä sinä tunnet, koska en ole sinä, seuraa, ettet sinäkään voi tietää mitään lehmien onnesta, koska et ole lehmä.

VIRTANEN

Palatkaamme takaisin alkuperäiseen kysymykseen. Kysyit minulta, kuinka tiedän lehmien olevan onnellisia. Koko kysymyksesi osoittaa, että tiesit minun tietävän sen. Ja minä tiesin sen siitä, että olin itse onnellinen vetäessäni keuhkot täyteen navetan hajua.

Suvi tulee ja ajaa koivunoksalla lempeästi karjan takaisin navettaan.

TOMPPE

Miksi sinä tuot ne takaisin navettaan? Olisit antanut olla laiturumella.

A. I. Virtanen (1895–1973) oli
maineikas kemisti ja keksijä,
professori ja himoitun Nobel-
palkinnon voittaja vm.-45.
Tässä näytelmässä hän on
päähenkilö, kyllä, mutta
hänen varsinainen toimensa

on
muu.
Hän
saa
päästää
laitumelle
nautuuden
valtoimenaan
yltymperiinsä
sorkottelemaan.

Mukana mööäävät sekä
maahiset että maatalous-
ministerin virkahenkilöstö.

Pitää olla viisi mahaa,
että voi nauttia kesäisistä
niituista täysin siemauksin.
Juha Hurme (s. 1959) poistaa
sähköpaimenet kaiken
vapauttavan ympäriltä.
Tämä draama on niin iso, että
se kuuluu meille jokaiselle,
joka sarvi- ja nutipäälle.

”Nyt, lehmänä,
tiedän luulleen,
että ihminen on
kaiken napa.
Se oli tuhoisa
tapa.”

9 789522 157768 >

NTAMO 978-952-215-776-8